

За савременог човека апокалипса је постала синоним катаклизмичног догађаја који може да уништи живот на земљи, за смак света. Опасност је смештена изван друштва, у физички свет небеских тела чије је кретање повезано са нашим поимањем времена. Такви догађаји се периодично најављују и редовно изостају, а најновији је заказан за један дан у децембру 2013. године и у вези је са астрономским збивањем које се зове еклиптичко поравнање.

Циклично сејање страха

Овакве најаве сеју страх код лаковерних, али су истовремено корисна прилика да размислимо о својим егзистенцијалним страховима од којих је тренутно најјаачи онај од губитка запослења. Истраживачи јавног мишљења истовремено региструју песимизам повезан са угроженим економским развојем друштва.

Страх од краја времена, као сублимисани страх од смрти, претворен је у страх од краја економског развоја.

За оваква страховања већ смо систематски припремљени суптилним апокалиптичким сугестијама о опасностима које долазе из самог друштва које својом бројношћу наводно угрожава планету. Глобалистичко застрашивање почиње окривљавањем човека за климатске промене, а завршава се концептом „краја историје“. Да би се крај спречио неодрживи развој мора постати одржив, што у крајњем значи све веће одрицање обичног човека зарад виших циљева планетарне одрживости.

Страх од краја времена, као сублимисани страх од смрти, претворен је у страх од краја економског развоја. У праисторији човек није био сигуран да ли ће и сутра сунце изаћи изнад хоризонта, у пољопривредним друштвима постојао је страх од престанка сунчевог кретања, у индустријском друштву доминира страх од смањења и губитка изобиља. Циклични небески догађаји замењени су циклусима економских нарастања и падова. Одрживост сунчевог кретања плаћала се код Маја и Астека живим људским срцима, одрживост економских циклуса плаћа се у савременим друштвима смањењем зарада и

У ишчекивању најновије апокалипсе

Пише: Драган Митровић
субота, 22 јануар 2011 07:34

незапосленошћу.

Убојите стреле првог јахача апокалипсе

Сасвим у духу времена, значење апокалипсе извргло се из откровења и спасења у пропаст и смрт. Паганска цикличност више не захтева људске жртве, али захтева жртве од људи. Опасност за човека тиме није умањена, јер је њен материјални извор са неба премештен на земљу и међу људе, а то је злокобни наговештај будуће кривице неких држава и њених људи. Ми смо ту будућност већ искусили под називима Племенити наковањ и Милосрдни анђеоло иза којих је стајала организација НАТО.

Ми смо ту будућност већ искусили под називима Племенити наковањ и Милосрдни анђеоло иза којих је стајала организација НАТО. Ови догађаји још увек нису апокалипса, али јесу њена умањена слика и можда још више најаву првог јахача апокалипсе који носи лук и стрелу и јаше белог коња.

Ови догађаји још увек нису апокалипса, али јесу њена умањена слика и можда још више најаву првог јахача апокалипсе који носи лук и стрелу и јаше белог коња. Својом стрелом већ тражи и погађа своје циљне групе. Политичко спиновање и телевизијске рекламе прождиру лаковерне жртве. Његово име је обмана, а његова средства су савремени медији. [\[1\]](#)

Пропаганда којој је била изложена Србија била је жешћа од бомбардовања, јер је потресне слике медијског преноса бомбардовања требало ублажити и оправдати лажима, а жртвама одузети људскост. Ових дана о том обмањивању јавности сопствене земље, у форми забавног штива, можемо читати у мемаоарима Алистера Кембела, главног ратног пропагандисте Тонија Блера, прилагођеним за наставак медијског рата против Србије. [\[2\]](#)

Реликте паганског жртвовања људи, ратних заробљеника, Срба, налазимо и овде, само што се поред срца сада узимају и други органи, уместо обредних посуда користе се расхладни контејнери, а степенаста пирамида замењена је жутом кућом. Новац добијен за жртвене органе покреће нове циклусе пропагандног оправдавања отимачине и

злочина.

Линеарност оптимизма и наде

Ако погледамо позадину актуелних лажи, доћи ћемо до скривене истине. Јудаизам и хришћанство увели су линеарно поимање времена. Ток времена је једносмеран, смењују се епохе као фазе друштвеног развоја. Аналитичари светског система, насупрот глобалистима, сматрају да се епоха капитализма која траје последих 500 година налази при своме крају, у постиндустријској форми коју карактерише исцрпљивање профитног раста у сфери производње. Раст профита у производњи реалних добара постао је неодржив, али су производња, економски и технолошки развој и те како одрживи. У томе је срж текуће обмане.

Профит се у актуелној фази финансијског капитализма остварује производњом и препродајом финансијских деривата, и управо то дестабилизује економски систем и додатно угрожава реалну производњу, као и економски развој неразвијених.

Раст профита у производњи реалних добара постао је неодржив, али су производња, економски и технолошки развој и те како одрживи. У томе је срж текуће обмане.

Капитализам је довео до структурних промена друштва и оне су, као и временски ток, линеарне, и ако као појединци будемо паметни – иреверзибилне. Библијска апокалипса догодиће се онда када подлегнемо стрелама првог јахача апокалипсе, тј. лажима владајуће друштвене надкласе које воде у свеобухватни рат. Овде су библијска и научна предвиђања у потпуном сагласју, као што су обе парадигме сагласне да нико од људи не може предвидети временску динамику, интензитет и форме будућих збивања.

Док у нама као савременим људима буде смисла и жудње за истином и правдом, апокалипсе неће бити, ни оне астрономске коју предсказују лажни пророци, ни оне економске којом нас плаше земаљски владоци.

[1] Удаљени топот белца првог јахача апокалипсе могао би се описати овако: „Све остало је суманута трка за рејтинзима и зарадом, то јест, отимањем пара, у коме су главни помагачи простаклук, псовке, ласцивности, примитивизам, вулгарност без краја и конца, промовисање најружнијих особина, пљување по моралним обзирима, подсмевање основним људским вредностима, подстрекивање на насиље, лаж, непоштовање другог, стварање петпарачких идола, величање гадости, умножавање безобзирности као стила живота...“ Вера Чукић: Мој ТВ коментар. Политика, ТВ ревија, од 22. до 28. јануара 2011.

[2] <http://www.politika.rs/rubrike/tema-dana/Kembel-i-dalje-vodi-rat.lt.html>